BUITEN

LEDENBLAD VAN LANDELIJKE GILDEN
MAART 2026 | JAARGANG 54 | NUMMER 1

IN EEN NIEUW JASJE

Landelijke Gilden

STEVEN MAHIEU OVER ZIJN BURN-OUT | STOOFPOTJE KAAPVERDIË
HOEVEMOBIEL IN GENT | SMAKELIJKE KOLEN VOOR ELK SEIZOEN

MOBILITEITSOPLOSSINGEN NODIG VOOR EEN LEEFBAAR PLATTELAND

Wie vandaag op het platteland woont, weet hoe waardevol een dorpszaal, een buurtwinkel, een school en een bus zijn om het er leefbaar te houden. Voor ons als Landelijke Gilden draait leefbaarheid wel niet alleen om de praktische zaken, maar ook om de mensen die een gemeenschap vorm geven. De vele vrijwilligers bij Landelijke Gilden organiseren ontmoetingen tussen mensen, verenigen mensen en zetten leuke activiteiten op poten. Zonder hen zouden heel wat activiteiten niet bestaan. Tijdens de Week van de Vrijwilliger wil ik dan ook een dikke dankjewel zeggen aan al onze vrijwilligers die ons platteland leefbaar houden! Jullie zijn BIJzonder, zegt de slogan van de Week van de Vrijwilliger.

Maar ook andere parameters bepalen de leefbaarheid op het platteland. De mobiliteit, bijvoorbeeld, bepaalt mee of en hoe mensen zich kunnen verplaatsen naar hun werk, school en ontspanning. Daarom willen we als Landelijke Gilden dit thema sterker beklemtonen.

Meer dan 100.000 gezinnen op het platteland hebben geen auto. Van de mensen die in 2023 de bus namen, had 93% geen alternatief. Zij zijn dus afhankelijk van het openbaar vervoer. De Lijn, die met een grote hervorming meer vervoer op maat zou aanbieden, vormt na twee jaar in veel landelijke gebieden nog steeds geen betrouwbare partner. Na onze 'Busje komt zo'-acties in 2020 en 2024, is basisbereikbaarheid nog altijd geen basis.

Wij vragen dan ook dat de Vlaamse minister van Mobiliteit de mobiliteitsarmoede in landelijke regio's aanpakt en niet nog meer bespaart. Kant-en-klare oplossingen zijn er niet, maar het is duidelijk dat overleg tussen alle betrokken partners een kans moet krijgen. Mobiliteit wordt het kernthema van Landelijke Gilden dit jaar. Wij willen als partner met toekomstgerichte mobiliteitsexperimenten naar oplossingen zoeken om tot een volwaardig vervoer op maat te komen.

Landelijke Gilden neemt hierin zijn verantwoordelijkheid. We laten de stem van het platteland klinken, want onze Vlaamse dorpen verdienen verbinding. In elke betekenis van het woord.

Lode Ceyssens

voorzitter Landelijke Gilden

INHOUD

4 Prikbord

6 Veilig fietsen

8 Steven Mahieu over burn-out

10 Uit & thuis NIEUWE RUBRIEK

13 Dorpelijkheid

16 Fietsers maken het landschap

18 Kaapverdië in een stoofpot

21 Boerinnen in Guinee

22 De hoevemobiel in Gent

24 Kolen voor elk seizoen

28 Herman van Mobitwin

30 Buitenspiegel

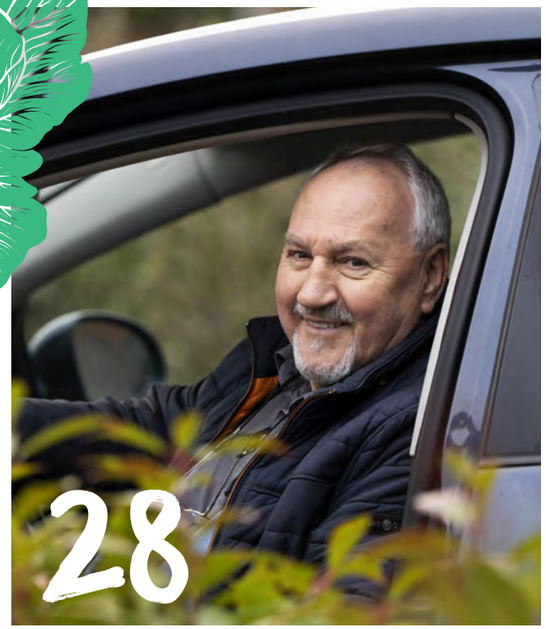

In dit nummer vertelt Steven Mahieu hoe hij met comedy zijn burn-out te boven kwam, bewijst Karen met haar hoevemobiel hoe weerbaar boerinnen zijn, terwijl Herman als chauffeur het verschil maakt. Of in alle bescheidenheid zorg dragen voor elkaar. En als we daar nu eens samen naar streven? Veel leesplezier!

Colofon • Buiten is het ledenblad van Landelijke Gilden • Diestsevest 40, 3000 Leuven • buiten@landelijkegilden.be • S. Allegaert, hoofdredacteur • Redactieraad: E. Hye, B. Van Beckhoven, A. Van Loock, S. Debot, K. Billiet, E. Ceyssens, I. Beertens, K. Verellen • Vormgeving: D. Vandenbogaerde • Verantwoordelijke uitgever: Loes Lysens, Diestsevest 40, 3000 Leuven • Drukkerij: Roularta Printing nv • Voor het overnemen van artikelen is schriftelijke toestemming van de redactie nodig. Bronvermelding verplicht. • landelijkegilden.be

EXTRA VOORDELEN MET ORDOLIO

Landelijke Gilden gaat in zee met Ordolio, het online platform waarop afdelingen hun activiteiten en evenementen verzamelen. Vanaf nu kan jij je dus makkelijk online inschrijven voor activiteiten van je afdeling of gewest, voor seniorenactiviteiten en zelfs nationale activiteiten.

Bovendien heb je als lid van Landelijke Gilden een extra voordeel. Er zijn immers vaak activiteiten met een kortingstarief voor leden. Om deze korting te krijgen, moet Ordolio weten dat je lid bent van Landelijke Gilden. Je maakt die koppeling door een online account aan te maken via Landelijke Gilden. Op landelijkegilden.be/inloggen-ordolio lees je hoe dat moet! Ben je niet zo vertrouwd met online inschrijven en betalen? Schrijf dan op je vertrouwde manier in bij de bestuursleden van je afdeling. Dit nieuwe online gedeelte is een extra service, maar geen verplichting.

BRENG DE LENTE IN HUIS (MÉT KORTING!)

Als lid van Landelijke Gilden geniet je een eenmalige korting van 15% bij AVA. Fris je interieur op en geef de lente een plek in je huis.

Lichte kleuren en speelse details maken het binnen meteen vrolijk en gezellig. Bloemen, vaasjes, kaarsen en nog veel meer, bij AVA vind je alles om de winter buiten te vegen en het voorjaar te laten stralen. Profiteer van je korting en ga shoppen op ava.be of in de winkel.

-15%
voor jou
bij aankoop van 25€

- Geef deze bon af aan de kassa of **gebruik je code AVAxLGMAGAZINE** in je winkelmandje
- **Wissel je bon in** voor 30 juni 2026

AVA

Kortingsbon eenmalig geldig bij aankoop vanaf 25 euro van 5 maart 2026 t.e.m. 30 juni 2026. 1 bon per klant. Geef deze bon af aan de kassa in je AVA-winkel of gebruik de code op ava.be om van je korting te genieten. Niet cumuleerbaar met andere kortingen en waarde niet omzetbaar in speciën. Geen korting op postzegels, vuilniszakken, cadeaucheques, Bongobonnen, kansspelen, prepaidkaarten, gepersonaliseerde artikelen, bestellingen op Mijn ontwerp, En Plus en opmaak doopsuiker of balloncreatie.

AVAxLGMAGAZINE

DE FLORALIEN VOORDELIG BEZOEKEN

Van **vrijdag 1 mei tot en met zondag 10 mei** staat het Gentse Kunstenkwartier opnieuw volledig in het teken van de Floraliën. De Floraliënhal, het Kuipke en de Plantentuin in het Citadelpark worden tien dagen lang omgetoverd tot een inspirerende bloemen- en plantenwereld met de mooiste creaties. **Ben je lid van Landelijke Gilden? Dan geniet je tot 31 maart korting op je toegangsticket.**

- **Welke korting krijg je als lid?**
  De korting geldt alleen op online tickets. Je betaalt per ticket 17 euro i.pl.v. 22 euro. Deze prijs is exclusief servicekosten van 50 cent per ticket, die dadelijk doorgerekend worden.
- **Hoe krijg je die korting?**
  Voer je lidnummer (L********) in als promotiecode bij het openen van de ticketshop. Hierna verschijnt het voordeelticket bij je gewenste tijdslot.
  Op landelijkegilden.be/ledenvoordeel-floralien vind je alle informatie!

100 JAAR VERHALEN VAN GEBED, ONTMOETING EN GENEZING

Samen met Omnia Travel en de Landelijke Beweging organiseert Landelijke Gilden al jarenlang een kwaliteitsaanbod inspirerende reizen. Dit jaar nog net iets specialer, want honderd jaar geleden organiseerde 'de Boerinnenbond' voor het eerst een bedevaart naar Lourdes. Honderd jaar op weg met mensen die hun zorgen, hun dankbaarheid, hun vragen en hun geloof naar Maria brengen. Honderd jaar verhalen van gebed, ontmoeting en genezing – zichtbaar en onzichtbaar.
Op omniatravel.be/nl/groepsreizen/bedevaartreizen ontdek je het aanbod van bedevaarten.

WEDSTRIJD

WIN EEN DUOTICKET VOOR DE TUINDAGEN VAN BEERVELDE

Op 8, 9 en 10 mei vinden de Tuindagen plaats in het Park van Beervelde. Tuinliefhebbers genieten op deze tuinbeurs 3 dagen lang van een indrukwekkend aanbod van bloemen en planten en een brede selectie van decoratie en antiek voor tuin en omgeving. En wij mogen naar goede gewoonte weer 10 duotickets weggeven.
Doe mee op landelijkegilden.be/beervelde2026

PLANTEN BABBELS

Krijg je maar geen genoeg van tuinieren? Dan wil je onze Plantenbabbels zeker niet missen. In samenwerking met Groei & Bloei en VVPV organiseren we inspirerende sessies boordevol tips, ideeën en verhalen over uiteenlopende tuinonderwerpen.
Extra voordeel voor leden: op vertoon van je lidkaart neem je gratis deel. Zo wordt tuinieren nóg leuker!
Op landelijkegilden.be/plantenbabbels vind je het volledige programma van alle plantenbabbels per provincie.

VEILIG FIETSEN

SAMEN VOOR VEILIGE DORPEN EN LANDELIJKE WEGEN

Fietsen zit diep verankerd in het dagelijks leven op het platteland. We fietsen naar het werk, naar school, naar de winkel of gewoon voor het plezier. Tijdens het fietsen werk je aan je gezondheid en ondertussen geniet je van de mooie omgeving. Maar die omgeving is de voorbije jaren sterk veranderd. Door drukkere wegen en slechtere fietspaden is veilig fietsen vandaag in heel wat dorpen niet zo vanzelfsprekend. Dat is bijvoorbeeld het geval in Zaffelare, waar we Herman Boussaer en Bernard Naudts ontmoeten. Zij zijn beiden actief bij Landelijke Gilde Zaffelare, en samen voeren ze actie voor veiliger fietsverkeer. "Dit dossier sleept al meer dan twintig jaar aan, hoog tijd om wat extra druk te zetten."

T ELKE CEYSSENS **F** GEERT HERMAN, NIEUWSBLAD

"Het kan heel snel erg mis gaan. Daarom blijven we sensibiliseren."

Actie voeren, daar zijn Herman en Bernard erg vertrouwd mee. Enkele jaren geleden klopten ze met hun afdeling meermaals op tafel voor een bankautomaat in hun dorp. Ze haalden toen de nationale pers en inmiddels is die automaat er ook. Toen ze vorig jaar vernamen dat een dossier over fietsveiligheid nogmaals vijf jaar uitgesteld zou worden, schoten ze opnieuw in actie. Het project sleept immers al meer dan twintig jaar aan.
Bernard: "Ons dorp Zaffelare is via de gewestweg N449 verbonden met Wachtebeke, een erg drukke verbindingsweg met veel auto's én zwaar vrachtverkeer. Omdat deze weg de kortste verbinding is tussen beide dorpen, wordt hij ook heel vaak gebruikt door fietsers. Er is al jaren sprake van een nieuw fietspad, want het huidige is in heel slechte staat."

FIETSPAD OF MOORDSTROOKJE?

Herman: "Zwaar verkeer dat de gewestweg wil kruisen, moet een stuk over het fietspad rijden, omdat de weg te smal is. Als daar net op dat moment fietsers rijden, leidt dat tot onveilige situaties. Ik ben zelf landbouwer en voor mij en mijn collega's is het geen plezier om hier te passeren. We hebben voortdurend schrik voor ongevallen."
Bernard: "We spreken in Zaffelare over het moordstrookje in plaats van over het fietspad. De weg is niet alleen smal, er zit ook een niveauverschil tussen de weg en het fietspad. Je hebt dus niet eens veel verkeer nodig om een lelijke val te maken. Als er op dat moment net verkeer passeert, kan het snel heel erg mis gaan. In mijn vrije tijd ga ik regelmatig fietsen en ook met onze gilde plannen we geregeld fietstochten, onze afdeling heeft zelfs een eigen wielerclub. Heel wat leden spraken ons al aan over het onveilige fietspad. Je begrijpt waarom we samen op de bres willen springen voor veilig fietsen."

VAN PETITIE TOT GROOTSE FIETSTOCHT MET DE BUURDORPEN

Bernard: "Vorige zomer zijn we gestart. Tijdens de kermis in ons dorp gingen we rond met een petitie. Omdat de inwoners de situatie heel goed kennen, werd die massaal ondertekend. Ondertussen hebben we al meer dan 2000 handtekeningen. Het toeval wil dat we – net toen we met de petitie op de kermis stonden – een telefoontje kregen van een lid van onze afdeling. Die was onderweg naar het ziekenhuis na een serieuze valpartij op dat bewuste fietspad."
Herman: "We wilden deze actie niet op ons eentje trekken, dus hebben we alle verenigingen uit ons dorp en de nabijgelegen dorpen erbij betrokken. Iedereen werkte mee op het niveau dat voor hen haalbaar was. Na een aantal gemeenschappelijke vergaderingen kozen we voor een ludieke fietstocht, om de situatie nog meer op de kaart te zetten. We dachten eerst dat het moeilijk zou zijn om met zoveel verenigingen samen te werken, maar eigenlijk kwamen we heel snel tot een consensus."

SAMEN OP WEG VOOR EEN VEILIGER FIETSPAD

Herman: "We zijn onze fietstocht gestart op twee locaties, ten noorden en ten zuiden van de N449, om zo gezamenlijk het fietspad af te rijden, begeleid door de politie. In het midden, ter hoogte van Domein Puyenbroeck, ontmoetten de twee colonnes elkaar en hebben we met onze afdeling een hapje en een drankje aangeboden."
Bernard: "We hadden geluk dat het op die winterse zondagnamiddag droog en zonnig was. Ondanks het koude weer waren we met zo'n vierhonderd fietsers op pad. En dat heeft opnieuw tot heel wat persaandacht geleid."
Bernard: "Momenteel zijn er geen nieuwe acties gepland. We proberen wel om het dossier zo hoog mogelijk op de politieke agenda te houden. De komende weken en maanden gaan we op gemeentelijk vlak verder ijveren om de omgevingsvergunningen in orde te krijgen. In Wachtebeke is dat al geregeld, dus daar kunnen de werken in principe starten. In de regio Zaffelare komt dat hopelijk ook snel in orde. We spelen kort op de bal en hebben afspraken dat de gemeentes ons goed op de hoogte houden."

VAN MOORDSTROOKJE NAAR DROOMSCENARIO

Herman: "Omdat de N449 een gewestweg is, zijn er niet alleen beslissingen nodig op gemeentelijk niveau. Om het dossier ook bij de Vlaamse overheid op de kaart te zetten, namen we contact met het kabinet van minister Annick De Ridder, bevoegd voor mobiliteit en openbare werken. Binnenkort staat er een overleg gepland. Dan zullen we onze petitie overhandigen en navragen hoe de plannen op Vlaams niveau eruitzien."
Bernard: "We blijven als afdeling zoveel mogelijk druk uitoefenen. Hopelijk starten de werken in het noordelijke deel snel. Hoe de plannen er zullen uitzien, weet ik niet, maar mijn droomscenario is een afgescheiden fietspad aan de andere kant van de beek. In principe kan dat, want er staan bijna geen huizen. Maar met de plannen zelf zullen wij ons niet bezighouden. Wij zullen al heel tevreden zijn als het project kan starten."
Herman: "We beseffen heel goed dat dit niet van vandaag op morgen gerealiseerd kan worden, maar wellicht geven onze sensibiliseringsacties wel een duwtje in de goeie richting."

STABIELER DAN OOIT

STEVEN MAHIEU OVER BURN-OUT, COMEDY EN HERSTEL

Met bijna zestig uitverkochte zaalshows is comedian Steven Mahieu na een burn-out van twee jaar sterker terug dan ooit. Via zijn comedy vertelt hij over wat hij allemaal meemaakte. Met een flinke dosis humor deelt hij eerlijk zijn ervaringen en zet hij anderen aan het denken over mentale gezondheid. We spraken met hem over zijn herstel en de belangrijke rol die comedy daarin speelt.

T ANN VAN LOOCK **F** MANAGEMENT STEVEN MAHIEU

"Ik ben opgegroeid in Jabbeke, West-Vlaanderen", vertelt Steven. "In mijn omgeving was het normaal om iets met je handen te doen, slager of landbouwer worden bijvoorbeeld." Maar Steven voelde dat hij zijn eigen weg moest gaan.
Hij behaalde een graduaat elektriciteit, maar koos daarna bewust voor sociaal werk in Gent. "Daar leerde ik mensen kennen die totaal anders waren dan ik. Psychologen, sociaal werkers ... Dat opende mijn ogen." Tijdens zijn studie botste hij op een man die improvisatieworkshops gaf. "Hij zei dat ik daar echt goed in was, én grappig. Zo begon alles. "Een deel van mijn carrière heb ik zelfs te danken aan Landelijke Gilden. Ik trad in nogal wat parochiezalen op."
Daarna ging het snel. Hij kreeg een *wild card* voor Comedy Casino, en in 2011 won hij Humorologie in Marke. "Dat was dé springplank voor mijn carrière. Daarna kwam er in de reeks 'Chantal' een rol voor mij. En zo zijn we waar we nu zijn, met nog een burn-out van 2 jaar daartussen." *(lacht)*

PLOTS GING HET LICHT UIT

"Het ging allemaal in stijgende lijn. Ik had het gevoel dat ik alles voor elkaar had, dat alle vakjes afgevinkt werden", zegt Steven. "Maar dat is het gevaarlijke van een burn-out: die sluipt binnen. Je merkt het niet meteen. Uiteraard waren er signalen: mijn perfectionisme, willen pleasen en de constante drang naar bevestiging creëerden een zware druk. Maar ook maniakaal met iets bezig zijn. Ik volgde obsessief via mijn gsm het aantal verkochte tickets. De trein leek niet te stoppen. Ik dacht dat ik onstuitbaar was, maar mijn lichaam en geest zeiden iets anders. Mijn omgeving schatte het eerst ook verkeerd in, want een voorstelling gaat immers altijd gepaard met stress. Ik zag dat ook zo, én mijn try-outs liepen goed. En toch bleek het anders te gaan. Het werd een waarheid die ik niet meer kon ontkennen. Ik voelde ook helemaal niets toen alle shows geannuleerd moesten worden. 'Doe maar, *cancel* maar', zei ik. Dat deed op een bepaalde manier pijn, maar toch was het mijn zorg niet."

VAN STABIEL NAAR STABIELER

"Volgens mij was het geen toeval dat de theatershow vóór mijn burn-out 'Stabiel' heette. Ik geloof heel hard dat dingen voorbestemd zijn. Dat de show na mijn burn-out 'Stabieler' heet, is dan ook een subtiele knipoog dat ik terug ben, én sterker. Zo start ik ook met mijn show: 'Ik ben *were*.' Het is een binnenkomer.
Ik ben iemand die heel autobiografisch schrijft. Ik kan me dit soort show permitteren, want ik ben *one of them*. Ik heb het zelf meegemaakt, ik ben er zelf ook geweest, ik was zelf ook lijdend. Dat is op komisch vlak een cadeau. We hoeven ons niet te schamen over onze gedachten, onze gevoelens. Ik wil vooral meegeven dat niks moet. Je kan je gsm wegleggen, je mag pauzes nemen en vooral: je hebt altijd de keuze om ergens zelf uit te stappen."

HUMOR HEELT

Zijn shows zijn een uitnodiging om stil te staan en na te denken. "Comedy is voor mij een manier om zware thema's bespreekbaar te maken", vertelt Steven. "Soms lijkt het grappig, maar vaak zijn het keiharde waarheden over de lijdende mens die de weg kwijt is. Denk maar aan het moment in de show waar ik naar de psychiatrie bel, waar ze me vragen of het dringend is en ik te horen krijg dat er geen plaats is. Dat is schrijnend en het toont dat er iets mis is met onze maatschappij. We hebben een cultuurswitch nodig. Inspirerende mensen moeten opstaan. We leven van weekend naar weekend, werken ons kapot en genieten pas wanneer we met vakantie zijn. Waar zijn we de weg verloren? En willen we dat de afscheidsbrief van onze jongeren in perfect Nederlands geschreven is of vinden we andere dingen belangrijker? Ook hier zit het systeem niet goed."

EEN NIEUW RITME, EEN NIEUWE MINDSET

Wat Steven meemaakte, is inspirerend voor het vervolg van zijn carrière. "Ik heb nog veel shows staan, maar de honger om te schrijven is nu al groot. Waarover het zal gaan, weet ik nog niet. Mijn aanpak draait om verbinding. Ik ben een luis in de pels, maar wel op een heel persoonlijke manier. Dit is wat ik wil doen, comedy!"
Mensen zijn massaal teruggekomen naar zijn show. In het eerste seizoen speelt Steven vooral in West- en Oost-Vlaanderen, om lang reizen te vermijden en zich nog wat 'thuis' te voelen bij zijn eigen publiek. "Op die manier heb ik mijn rust, hoef ik niet te veel over en weer te crossen en kan ik nog wat in mijn comfortzone blijven. Het thema op zich is al moeilijk genoeg. Ik doe niet meer dan twee of drie shows per week, want anders is de lol eraf. In het tweede seizoen trek ik naar de rest van Vlaanderen."

EEN PSYCHIATER IS OOK MAAR GEWOON EEN DOKTER

"Vandaag is mentale gezondheid meer bespreekbaar, maar er blijft nog steeds een zeker taboe en schuldgevoel over hangen", zegt Steven. "Terwijl een psychiater toch maar gewoon een dokter is die je 'herstelt'? Er zit nog een groot schuldcomplex: wat heb ik verkeerd gedaan dat ik me zo voel? Of: wat hebben mijn ouders verkeerd gedaan? Op school leren onze kinderen weinig of niets over emoties. Over tweehonderd jaar staan we in de geschiedenisboeken omdat omgaan met emoties geen vak was op school. En dat je nog kinderen kon opvoeden zonder diploma, zonder dat je er iets van kende."

LEVEN MET KWETSBAARHEID

"Ik ben niet bang om opnieuw uit te vallen, maar ik ben me er wel van bewust dat het nog eens kan gebeuren", deelt Steven eerlijk. "Ik drink geen alcohol meer, leef gezonder. Ik voel wel dat ik een bepaalde kwetsbaarheid heb, dat ik snel overprikkeld ben. Medicatie was lange tijd een taboe voor mij. Ik ben opgevoed met het idee dat je het zelf moet kunnen, dat de mens sterk genoeg is en medicatie slecht is. Maar soms heb je het gewoon nodig. En die stemmen in je hoofd, daar hoef je niet altijd naar te luisteren", sluit Steven af. "Dat negatieve zelfbeeld, de 'ik ben niets waard'-gedachten, draag je vaak mee van je ouders, van vroeger. Maar dat is niet wie je bent. Ik roep op om mild te zijn voor jezelf en hulp te zoeken als dat nodig is. Je bent het waard om goed voor jezelf te zorgen. Emotionele schaamte rond lijden, rond stress is niet nodig. Stop met jezelf te stenigen. Schrijf en maak je eigen verhaal, je kan het!"

Wil je Steven aan het werk zien? www.stevenmahieu.be

NIEUWE RUBRIEK

UIT EN THUIS

Ontdek in deze nieuwe rubriek een gevarieerd aanbod aan activiteiten, webinars en inspirerende evenementen die Landelijke Gilden voor jou organiseert. Van Open tuinen over fietstochten tot wedstrijden. Samen maken we van elke dag een belevenis!

T TINNEKE PROVOOST & DORIEN VERRECHT

DE FIETS OP!

De dagen worden langer, de zon laat zich wat vaker zien … Het wordt stilaan tijd om nog eens eropuit te trekken. Wist je dat onze vrijwilligers ook dit jaar opnieuw allerhande fiets- en wandeltochten organiseren in heel Vlaanderen? Onze fiets- en wandelklassiekers zullen opnieuw duizenden deelnemers naar het platteland lokken. Ze zijn de ideale manier om te genieten van rust, het platteland, beweging én de leuke sfeer op de stopplaatsen. Van korte familietochten tot langere avonturen, er zit altijd iets bij dat perfect bij jouw tempo past.

Zin om je volgende uitstap te plannen? Haal je agenda erbij en noteer de data die je vindt op defietsop.be of scan de QR-code.

BIODIVERSITEIT

TUINTHEMA IN 2026

Je hebt het misschien al gemerkt: ook dit jaar staat biodiversiteit centraal in onze tuinwerking. We organiseren inspirerende webinars, je geniet van een bijenloos ontbijt en tijdens onze focusdagen organiseren we, samen met Vlaco, praktische workshops in enkele deelnemende tuinen.
Ben je benieuwd hoe je de biodiversiteit in je eigen tuin kan verhogen?

Droom je van meer vlinders, vogels en egels in je tuin én wil je weten hoe je daar zelf mee aan de slag kan?
Laat je dan inspireren tijdens onze activiteiten en ontdek hoe kleine ingrepen een groot verschil maken voor de natuur en de omgeving.

landelijkegilden.be/biodiversiteit

CLUSIUS TOER IN ANTWERPEN

Vijfhonderd jaar Carolus Clusius. Zijn naam zegt misschien niet iedereen meteen iets, maar deze Vlaamse arts en plantkundige heeft een blijvende stempel gedrukt op onze economie én onze eetcultuur. Als professor aan de universiteit van Leiden legde hij de eerste botanische tuin aan, de Hortus Botanicus. Daar introduceerde hij ook een bloem uit Turkije die tot dan bij ons onbekend was, maar die we vandaag allemaal kennen: de tulp. Ook gewassen zoals aardappelen, bonen, mais, tabak en tomaten vonden dankzij Clusius hun weg naar onze streken. Die verjaardag wil het Museum Plantin-Moretus niet onopgemerkt laten voorbijgaan. Op zaterdag 30 en zondag 31 mei organiseren we daarom de Clusius Toer, waarvoor verschillende Antwerpse plantentuinen uitzonderlijk hun deuren openen. Op zondag 31 mei zetten bovendien tien klimaatvriendelijke stadstuintjes, samen met het Ecohuis, hun poorten open voor het publiek. Een unieke kans om groen erfgoed en hedendaagse stadstuinen te ontdekken in het hart van Antwerpen.

Meer weten over de Clusius Toer en de deelnemende tuinen? Neem dan zeker een kijkje op landelijkegilden.be/clusius2026.

OPEN TUINEN

Op zondag 31 mei staat de eerste focusdag van Open tuinen op het programma. Eén van de deelnemende tuinen is die van Sven Verbeke uit Knokke. Vorig jaar stelde deze tuinaannemer voor het eerst zijn eigen tuin open voor het publiek – met groot succes.

We vroegen aan Chantal Van Rie, groendeskundige bij de stad Damme en één van de bezoekers, waarom zij deze tuin absoluut wilde ontdekken.
"Ik had al veel over Sven gehoord. Hij nam deel aan het programma 'Van droom tot tuin' en ik kwam hem ook geregeld tegen op nationale tuinactiviteiten, waar ik vaak beroepshalve aanwezig ben. Bovendien hoorde ik dat hij veel samenwerkt met lokale leveranciers, wat mij extra nieuwsgierig maakte. Toen ik daarna ook foto's zag op sociale media, was mijn interesse helemaal gewekt. Mijn dochter heeft onlangs een huis gekocht, dus leek het ons een ideale gelegenheid om samen inspiratie op te doen voor haar toekomstige tuin. Het bezoek aan de tuin heeft ons echt overdonderd. Foto's zeggen veel, maar je kan het pas echt beleven als je er bent. Hoewel de tuin aan een drukke straat ligt, heb je totaal niet dat gevoel. Hij buffert perfect de omliggende huizen en de straat. Op zich is de tuin niet enorm groot, maar de tuinkamers zijn verrassend en allesbehalve alledaags. Het kleurgebruik is doordacht en als plantenliefhebber heb ik genoten van de onverwachte plantencombinaties – niet evident bij tuinaannemers, die vaak op veilig spelen. Hier is dat absoluut niet het geval. Sven durft te experimenteren. Het was voor ons een bijzonder fijne ervaring. Dit jaar gaan we zeker nog andere tuinen in de buurt bezoeken om inspiratie op te doen."

> "Dit is echt een tuin die overdondert!"

Ben je zelf benieuwd naar deze en veel andere tuinen? Neem dan zeker een kijkje op opentuinen.be. Via 'selecteren op datum' ontdek je in één oogopslag alle tuinen die op 31 mei hun poorten openen.

WEDSTRIJD

EN LEDENVOORDEEL VOOR TUINLIEFHEBBERS

Hou je van tuinieren, landelijk wonen en lekker genieten? Dan zijn deze tuinbeurzen beslist iets voor jou.

- Tijdens het paasweekend **zaterdag 4 tot en met maandag 6 april** kan je terecht op het prachtige domein van kasteel Ooidonk (Ooidonkdreef 9 in Deinze).
- Tijdens het hemelvaartweekend **donderdag 14 tot en met zondag 17 mei** is het de beurt aan Hof & Huis, de tuinbeurs in Provinciedomein d'Aertrycke (Zeeweg 42 in Torhout).

Beide beurzen zijn dagelijks open van 10 tot 18 uur.
Gratis parking. Honden die aangelijnd worden, zijn welkom.

Meer info op hofenhuis.be en lifestylebeurs-ooidonk.be

DOE MEE & WIN!

Wil je er graag bij zijn? Neem dan deel aan onze wedstrijd en maak kans op een duoticket voor één van deze beurzen. Geen gratis tickets gewonnen? Geen probleem! Bestel online een standaardticket en gebruik de code **opentuinen2026**. Zo betaal je in voorverkoop 8 euro in plaats van 10 euro.

KOM MEE NAAR BUITEN

HANDEN ÉN GROENE VINGERS UIT DE MOUWEN

De leukste plantenmarkten
Nu we stilaan alles in de tuin tot bloei zien komen, beginnen onze groene vingers te kriebelen. Tips krijg je geserveerd op de plantenmarkten die onze afdelingen organiseren.

Meer info: landelijkegilden.be/plantenbeurzen

KLEINE POOTJES, GROTE CHARME

Lente = lammetjesdag
Er is weinig zo vertederend als pasgeboren lammetjes. Samen met lokale schapenhouders organiseren heel wat afdelingen gezellige lammetjeskijkdagen. Tijdens deze momenten openen ze de deuren voor bezoekers, die de lammetjes van dichtbij kunnen bewonderen en meteen ook meer leren over hun verzorging en leefwereld.

Meer info: landelijkegilden.be/lammetjesdagen

ONTDEK ONS DIGITALE AANBOD ...

We brengen een mix van maatschappelijke thema's, vrijetijdstopics en andere boeiende onderwerpen. Een programma boordevol gratis webinars, podcasts en reportages, ook achteraf te (her)bekijken.
Schrijf je in via het inschrijvingsformulier. Op deze pagina vind je ook een link naar alle voorbije webinars.
landelijkegilden.be/digitaalaanbod

... EN DE BOEIENDSTE WEBINARS

DE MOESTUIN IN

Voor onze tuinreportage 'De moestuin in' trokken we opnieuw op pad met Kris van 't Grom. Deze keer neemt hij ons mee naar een bijzondere locatie, waar hij zijn kennis deelt over het snoeien van fruitbomen. Met heldere uitleg, praktische tips en verrassende inzichten toont hij hoe je fruitbomen gezond, sterk en productief houdt. Benieuwd naar alle details en demonstraties? De volledige reportage staat nu online. Goed nieuws: binnenkort volgt alweer een nieuwe aflevering.

DIGITALE METER

Slim omgaan met energie
Tegen 2030 moeten analoge meters voor elektriciteit, gas en/of water in elke Vlaamse woning vervangen worden door digitale meters met ingebouwde communicatietechnologie. Energie- en renovatiedeskundige Peter De Vliegher toont je hoe je meer grip krijgt op je verbruik, al dan niet in combinatie met zonnepanelen. Hij legt het capaciteitstarief uit en leert je hoe je je energieverbruik kan spreiden.
dinsdag 10 maart, om 20 u. via Zoom

OUDERS KOMEN VAN MARS

Begrijp je tiener beter
Tieners kunnen koppig, stil of emotioneel lijken, maar achter dat gedrag schuilt een wereld vol groei en nieuwsgierigheid. Dit webinar is gebaseerd op het boek *Ouders komen van Mars*, van Anky De Frangh en Evelien Kayaert. Psychologe en opvoedingsdeskundige Anky vertelt wat er echt speelt in het hoofd van je tiener. Met herkenbare voorbeelden, humor en praktische tips.
Dit webinar stond gepland op 21 januari, maar werd toen geannuleerd wegens ziekte. Wie ingeschreven was, blijft automatisch ingeschreven voor de nieuwe datum.
woensdag 1 april, om 20 u. via Zoom

JE BORD ONTRAFELD

Voedsel en landbouw
Eten verbindt ons, maar leidt ook tot heel wat discussie. Kiezen we vooral voor lokaal voedsel? Hoe passen producten van veraf in ons verhaal over eten? Wat is echt duurzaam? Het voedselsysteem staat wereldwijd onder druk, er zijn veel meningen over voeding en landbouw. Dit webinar is gebaseerd op het boek *Je bord ontrafeld* van Tessa Avermaete, voormalig KU Leuven-onderzoeker en zelfstandig expert in landbouw en duurzaamheid. Na het webinar kan je nog vragen stellen aan Tessa.
woensdag 22 april, om 20 u. via Zoom

Scan de code voor ons digitaal aanbod

DORPELIJKHEID

KLEINE RITUELEN DIE EEN VERSCHIL MAKEN

Toegegeven, het is even wennen aan het begrip, maar eigenlijk gaat dorpelijkheid over simpele dingen. Een praatje slaan op je wandeling, je stoel op de stoep zetten en het goede van toen meenemen naar morgen – met Landelijke Gilden als het sociale cement.

T KRIS VERELLEN F METTES

Toen de Vlaamse Bouwmeester Erik Wieërs voor het eerst over dorpelijkheid sprak, bedoelde hij meer dan het uiterlijk van een dorp. Hij benadrukte de waarden die verbonden zijn met herinneringen, vormen en gebruiken uit het verleden. Hij vroeg aandacht voor hoe mensen elkaar ontmoeten en hoe het dorp zich onderscheidt van de stad. Je kan een dorp versterken om het zijn identiteit terug te geven en tegelijk zijn ruimtebeslag beperken. Het gaat over kleine dingen die een dorp zo herkenbaar maken: trage wegen die leiden naar ontmoetingen, achterdeuren waar buren even een praatje maken, in het deurgat zitten in de zon terwijl het leven van het dorp langs je voorbijtrekt. Die balans tussen privé en openbaar, tussen oude tradities en hedendaags leven maakt dorpelijkheid zo bijzonder.

WAT IS DORPELIJKHEID?

Dorpelijkheid is zowel een zoete herinnering als een belofte voor de toekomst. Het begrip heeft aandacht voor het collectieve geheugen van het dorp, voor sociale ritmes, voor plekken waar mensen elkaar vanzelf tegenkomen. Het gaat om de sfeer, de verbondenheid en de kleine rituelen die het dagelijks leven kleur geven. Dorpen zijn immers geen mini-steden. Ze hebben hun eigen tempo en eigen manieren van samenleven, en dat maakt ze uniek.

ZO VERSTERKT LANDELIJKE GILDEN DORPELIJKHEID

Bij Landelijke Gilden maken we dat tastbaar in het dagelijks dorpsleven. Dorpen zijn voor ons niet alleen woonplaatsen, maar levende gemeenschappen. Vanuit ons beleid, onze projecten en met de inzet van afdelingen en vrijwilligers zorgen we ervoor dat dorpen sociaal, vitaal en toekomstgericht blijven.
Onze afdelingen zijn het sociale cement van het dorp. Vrijwilligers organiseren dorpsfeesten, markten, wandeltochten, fietstochten, tractoroptochten, lezingen, filmavonden en nog zoveel meer. Zo ontmoeten jong en oud elkaar, blijft iedereen actief zijn omgeving ontdekken en verbinden we generaties. En dankzij die levendige dorpszalen en toegankelijke gemeenschapsplekken wordt elkaar ontmoeten in het dorp vanzelfsprekend. Mensen kennen en helpen elkaar en bouwen samen iets op.
Onze projecten ondersteunen deze initiatieven. Zo helpen we de Kempen dorpszalen toekomstbestendig te maken met coaching, workshops en door ervaring uit te wisselen. In Limburg begeleiden we zaalbeheerders bij hun ondernemingsplannen, zodat de zalen duurzaam en zelfstandig kunnen functioneren. In de Vlaamse Ardennen stimuleren we netwerkvorming en kennisdeling tussen dorpshuizen, en in Vlaams-Brabant ondersteunen we de ontwikkeling van multifunctionele dorpshuizen die het dorpsleven versterken. Elk project draagt bij aan een levendig hart van het dorp, waar ontmoeting, samenwerking en verbondenheid centraal staan.

MOBILITEIT, DUURZAAMHEID EN SOCIALE COHESIE

Dorpelijkheid gaat verder dan gebouwen. Het gaat ook over hoe mensen elkaar vinden en met elkaar verbonden blijven. Met acties zoals 'Busje komt zo' maken we plattelandsmobiliteit zichtbaar en pleiten we voor eerlijke, haalbare verplaatsingskansen. We wegen als plattelandsorganisatie actief op het beleid om de mobiliteitscrisis op de agenda te houden. Tegelijkertijd creëren we duurzame ontmoetingsplekken: herbestemde gebouwen bieden ruimte voor spontane ontmoetingen en versterken de sociale cohesie.
Het mooie is dat deze initiatieven vaak beginnen met vrijwilligers die een idee hebben en er samen met hun afdeling een activiteit van maken. Van een kleine koffiemiddag op het dorpsplein tot een jaarlijks dorpsfeest dat generaties samenbrengt. Het zijn deze acties die dorpelijkheid leven geven. Onze afdelingen bewijzen dat een klein gebaar – goed gepland en gedragen door de gemeenschap – een groot verschil kan maken. Onze dorpen zijn wat ze zijn dankzij de inzet van vele vrijwilligers, afdelingen en leden die dag in dag uit de handen uit de mouwen steken, pleinen opfleuren, zalen openhouden en dorpsleven organiseren.

BLIJF MEEBOUWEN AAN DORPELIJKHEID

Wil je zien hoe dorpelijkheid concreet werkt en inspiratie opdoen uit heel Vlaanderen? Bekijk dan ons webinar. Laagdrempelig, praktisch én een viering van alles wat onze dorpen zo bijzonder maakt.

Je vindt het op landelijkegilden.be/webinar-dorpelijkheid.

DE BUURTING,

DORPELIJKHEID AAN TAFEL

Soms voel je het meteen wanneer je ergens binnenstapt. In De Buurting worden de warmte en verbondenheid waar we het daarnet over hadden tastbaar. Rond een gedekte tafel, tussen het geroezemoes van stemmen, met vrijwilligers die er samen de schouders onder zetten, zie je hoe dorpelijkheid echt werkt.

T INE BEERTENS F METTES

De Buurting neemt deel aan ons Leaderproject 'Van Dorpszaal naar Huiskamer', waarin we samen met lokale vrijwilligers dorpszalen opnieuw tot het kloppende hart van het dorp maken. Wat gebeurt met De Buurting Resto, is daar een prachtig voorbeeld van.

SAMEN AAN TAFEL, SAMEN AAN HET WERK

Elke twee weken schuiven dorpsbewoners aan voor een driegangenmenu tegen een schappelijke prijs. Maar wie hier binnenkomt, komt niet alleen eten. Je komt hier thuis. Voor veel inwoners van Mol-Sluis is De Buurting intussen een vaste plek om elkaar te ontmoeten, nieuwe mensen te leren kennen en het dorpsleven te voelen bruisen.
De Buurting Resto is een van de vele manieren waarop vzw De Buurting werkt aan ontmoeting, verbondenheid en een dorpsleven waarin iedereen meetelt. Achter dit initiatief schuilt een warme samenwerking tussen tientallen vrijwilligers van vzw De Buurting, vzw Den Brand (een organisatie die volwassenen met een beperking ondersteunt) en De Biehal (een inclusieve cateringcoöperatie). Van het aankleden van de zaal tot de bediening, de bar en de afwas: samen zorgen zij ervoor dat elk moment soepel verloopt en gezellig blijft.
Voor de vrijwilligers van Den Brand is dit meer dan een handje toesteken. Het is voluit meedoen, verantwoordelijkheid dragen en zichtbaar deel uitmaken van het dorpsleven. En dat straalt af op iedereen die langskomt. Een praatje slaan aan tafel gebeurt hier vanzelf. Verschillen zijn geen drempel, maar maken net deel uit van het warme weefsel dat dit initiatief zo bijzonder maakt.

GROEIEN MET ZORG

Het initiatief is een klinkend succes, want sinds de start is het aantal bezoekers flink gegroeid. Zo sterk zelfs dat de organisatie ondertussen bewust een maximum van 120 gasten per middag hanteert. Niet om mensen te weren, wel om de kwaliteit en het plezier te bewaken voor zowel de vrijwilligers als de bezoekers. Die keuze typeert de essentie van dit initiatief: groeien zonder de menselijke maat uit het oog te verliezen. Samen bepalen wat haalbaar is en waardevol blijft. Met de steun van vele handen en veel partners blijft De Buurting stap voor stap groeien naar een nog inclusievere gastvrije huiskamer voor het dorp.

> "Wanneer je hen in Mol ziet, zwaaien ze al van ver. Tot vrijdag, ik kom ook!"
>
> Guy Ruts, een van de organisatoren van De Buurting Resto

DIT VERTELLEN DE ORGANISATOREN

Hoe is het idee ontstaan?
"Het idee groeide binnen het traject 'Veerkrachtige dorpen'. In het visiedocument van september 2024 stonden vier droombeelden voor Mol-Sluis. Eén daarvan was een buurtrestaurant: een plek waar mensen elkaar opnieuw ontmoeten rond tafel. Dat droombeeld raakte ons. We voelden dat dit precies was wat ons dorp nodig had. En samen was het haalbaar."

Wat geeft jullie de meeste voldoening?
"Het mooiste is om mensen te zien openbloeien. Vrijwilligers die groeien in hun rol, bezoekers die elkaar leren kennen, mensen van Den Brand die zichtbaar trots zijn op wat ze doen. Ook enkele mensen die pas onlangs in Mol-Sluis kwamen wonen, zijn nu al vrijwilliger bij De Buurting."

Hoe is de samenwerking met vzw Den Brand gegroeid?
"We kennen Den Brand al langer en we voelden meteen dat het een mooie kans was om hen erbij te betrekken. Dat het zó goed zou lopen, hadden we nooit durven dromen. Hun aanwezigheid brengt warmte, spontaniteit en verbondenheid in de zaal. Het dorp ziet hen, herkent hen, en dat doet iets met iedereen."

Waarom maximaal 120 gasten?
"We willen groeien, maar nooit ten koste van de warmte. Bij 120 gasten kunnen we kwaliteit, rust en aandacht garanderen. Het is een keuze voor zorgzaamheid: liever een volle huiskamer dan een overvolle zaal."

Wat zou je andere dorpen meegeven?
"Begin klein en begin samen, dus zoek partners die dezelfde waarden delen. Luister naar wat er leeft in het dorp en bouw stap voor stap. Je hebt geen groot budget nodig, maar wel mensen die geloven in ontmoeting. Maak je doelgroep niet te beperkt en probeer je groep vrijwilligers zo ruim mogelijk te maken."

Is er één beeld dat alles samenvat?
"Een tafel met drie generaties: een oudere dame die voor het eerst alleen komt, een vriendengroep die gezellig samen zit en iemand van Den Brand die met een brede glimlach het dessert serveert. Dat vat alles samen: verbondenheid, eenvoud en de kracht van samen aan tafel te zitten."

Meer weten?
landelijkegilden.be/projecten/van-dorpszaal-naar-huiskamer

MIDDELKERKE

Op zondag 8 februari doorkruiste onze fotograaf zowat heel Vlaanderen om op zo'n 5 meter hoogte beelden te maken van de Coast Race in Middelkerke. Naar jaarlijkse gewoonte kwamen daar honderden jongeren en volwassenen samen op het strand. De jongeren reden een parcours van 21 kilometer, terwijl de volwassenen het dubbele aantal kilometers deden over het zand.
Bij Landelijke Gilden bereiden we ons ook stilaan voor op een mooie lente vol fiets- én wandelplezier, al zal het tempo wel wat trager zijn dan bij de enthousiaste deelnemers van de Coast Race. T ELKE HYE F JAN CRAB

CAXUPA

SMAAK VAN KAAPVERDIË IN EEN STOOFPOT

We zijn te gast bij de familie Tavares. Hun warme gastvrijheid en de verleidelijke geuren van de Kaapverdische keuken vullen de kamer. Maria staat met liefde achter het fornuis en bereidt caxupa, een traditioneel gerecht dat symbool staat voor de Kaapverdische eilanden.

T ANN VAN LOOCK F THOMAS DE BOEVER

Maria Jesus woont samen met haar man Wim en hun twee zonen, Yuri en Yaro, in Berlaar. Haar oudste dochter is inmiddels het huis uit. Maria werkt als poetsvrouw in het woonzorgcentrum van het dorp. Hoewel ze geboren is in Lissabon (Portugal), zie je aan alles dat haar roots ergens anders liggen, namelijk in Santiago, het grootste eiland van Kaapverdië. Haar ouders, allebei Kaapverdisch, ontmoetten elkaar in Portugal. Aanvankelijk wilde Maria in Denemarken gaan wonen, waar ze werk had gevonden. Maar toen vrienden uit Angola haar vroegen om hen in Brussel te bezoeken, ging ze overstag. Ze hielp hen zelfs uit de nood door twee weken in België te komen werken. Brussel sprak haar meteen aan: er waren meer Portugese winkels, de mensen waren vrolijk, er was een beetje zon, niet zo koud als in Denemarken, en zij sprak goed Frans. En zo verhuisde Maria op haar 21ste naar België.

VAN SLAVERNIJ NAAR VRIJHEID

Kaapverdië was ooit een Portugese kolonie. Toen Portugal in 1460 de eilanden ontdekte, waren ze onbewoond. Destijds werden er Afrikaanse slaven verzameld die vanuit Kaapverdië vervoerd werden naar Europa, Brazilië en Amerika. De Creoolse taal ontstond door contact tussen het Portugees en verschillende West-Afrikaanse talen. "Mijn grootouders waren geen slaven", vertelt Maria. "Na de onafhankelijkheid van Kaapverdië waren er veel moeilijkheden en mijn grootouders trokken naar Portugal. Mijn grootmoeder vertelde dat ze met de boot ging en mijn moeder meenam." Kaapverdië is genetisch gezien een ware smeltkroes. "Als je vraagt uit welk land ik kom, kan ik dat moeilijk zeggen. Heel Afrika zit in mijn genen", lacht Maria. Daarmee is de toon ook gezet voor de rest van de avond.

RACISME EN VEERKRACHT

Maria woonde een tijdlang in Mechelen, maar daar was het vaak moeilijk vanwege haar huidskleur. "Mensen denken meteen dat we alleen maar bananen en couscous eten, omdat we uit Afrika komen. Alsof er daardoor muizen in ons appartement zouden zijn. Ik was het beu en ben naar Duffel verhuisd. Daar was het beter. Ik heb er Wim ontmoet en we gingen al snel in Berlaar wonen. Hier zijn mensen over het algemeen toleranter, al is het soms nog steeds niet makkelijk. Gelukkig ben ik niet op mijn mond gevallen en durf ik te antwoorden!"

Wie heeft je leren koken?

"In Portugal kookte altijd wel iemand: mijn grootmoeder, mijn tante ... Ik kon overal aanschuiven. Omdat mijn moeder moest werken, heeft mijn oma me opgevoed van toen ik nog heel klein was. Dankzij haar ben ik de vrouw die ik nu ben. Hier in België had ik geen familie en moest ik zelf koken. Ik belde in het begin vaak naar mijn grootmoeder. Ze leerde me koken en legde me uit hoe gewoontes verschillen in Europa en Afrika. In de Kaapverdische cultuur kookt de vrouw. Alleen de man werkt buitenshuis. De vrouw blijft thuis en zorgt voor het eten, de was en de plas. In Europa gaan man en vrouw werken. Ik geef de Europese waarden door aan mijn zonen. Ik leer hen dat ze het werk moeten verdelen en vertel hen dat ze niet moeten trouwen om een poetshulp te hebben, maar wel voor de liefde. Ze moeten later hun plan kunnen trekken én hun vrouw kunnen helpen."

Welke waarden wil je meegeven aan de jongens?

"Respect voor de vrouw is superbelangrijk. Afrikaanse mannen hebben dat niet altijd. Vrouwen zijn er heel onderdanig. Ik zal nooit accepteren dat mijn zonen hun vrouw slecht behandelen, daar word ik heel boos van. Ruzie maken, dat kan. Wim en ik, dat was liefde op het eerste gezicht, maar we maakten van in het begin ook al ruzie. Wat voor Wim een verrassing was, is dat je in onze cultuur wanneer je ruzie hebt met iemand, evengoed voor die persoon kookt en hem eten geeft. We zeggen daar niet 'Ai, ik kook niet meer voor jou, ik ben boos.' We blijven gastvrij."

Wat zijn typische gerechten uit Kaapverdië?

"Het klimaat in Kaapverdië is droog en er valt weinig regen. Gewassen die weinig water nodig hebben, zoals bonen, mais en rijst, zijn dus erg belangrijk. *Feijão congo* is een voedzame boon, die we vaak gebruiken in gestoofde vleesgerechten met rijst. Als iemand overlijdt, is het gebruikelijk dat iedereen thuis dit gerecht komt eten. *Cuscuz de milho* is een gele maiscake gemaakt van maismeel en gestoomd in een bloempot (!) die een *binde* wordt genoemd. Je verwarmt het maïsdeeg in de pot met de stoom van kokend water, waardoor het langzaam en gelijkmatig gaart. Het resultaat is een stevige cake, die je in plakken snijdt. Iedereen vindt het heerlijk, vooral met boter of honing. Je kan het eten als ontbijt, als tussendoortje of als dessert. We koken ook veel met voedsel uit de zee: visbouillon, gebakken zeebaars, tonijn, octopus, kreeft en wulken."

Zijn er smaken die je mist?

"Ja, *mais cassé*, die wij *xerém* noemen. Die grof gemalen mais lijkt op polenta. Je kookt *xerém* op dezelfde manier als rijst en je kan het eten met vlees, vis of groenten. In België is het nergens te koop. Ik mis ook de mini-mango's, die veel sappiger zijn dan de gewone die je hier vindt. Je breekt ze open met je handen en eet ze zo op. Vroeger bracht familie ze rechtstreeks mee uit Kaapverdië, maar de douane laat dat niet meer toe. Ons plan is om – als de kinderen groter zijn – met heel ons gezin naar Kaapverdië te gaan en een cruise te doen langs alle eilanden. Dan kunnen zij ook alle smaken van daar proeven."

Kook je ook Belgische gerechten?

"Thuis koken we zowel Belgisch als Kaapverdisch. Eigenlijk mix ik veel culturen, ik kook multicultureel. Het belangrijkste is dat er lekker eten op tafel staat. Mijn favoriete Belgische gerechten? Stoofvlees à la Wim, heerlijk! Ook groene kool met puree en spek op grootmoeders wijze vind ik verrukkelijk. Witloof daarentegen vind ik nog steeds niet lekker, ook al probeerde Wim dat al op allerlei manieren klaar te maken."

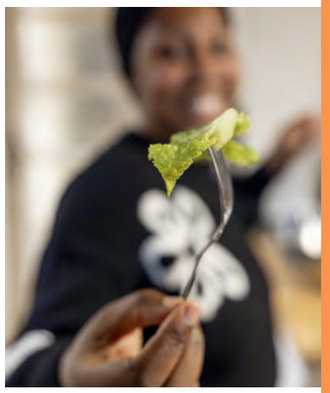

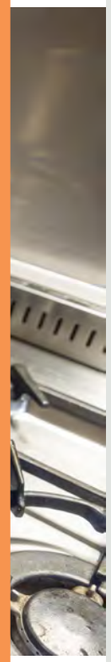

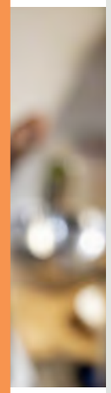

CAXUPA

"Caxupa is hét nationale gerecht van Kaapverdië. Het is een stoofpot van mais, bonen, inhame (of maniok), zoete aardappel, vis en/of vlees, op smaak gebracht met diverse kruiden. Vaak wordt de caxupa aangevuld met extra groenten. Elk eiland heeft zijn eigen variant. Er is wat wij 'rijke caxupa' noemen, met vlees en andere delicatessen, maar ook 'arme caxupa', met vis. Vroeger aten we elk weekend caxupa als de familie langskwam. Het gerecht vraagt tijd en voorbereiding, daarom was het typisch voor het weekend. Mannen die zwaar werk doen, eten het als ontbijt, samen met een gebakken ei of wat rijst. Kwestie van hun maag te versterken en een vol gevoel te behouden tot aan de lunch.

INGREDIËNTEN

Inhame (of maniok), zoete aardappel, chorizo, groene kool, runderstoofvlees, varkensvlees, gerookt varkensvlees, gerookt spek, kip, witte mais, gele mais, een blik rode kidneybonen, een blik tomatenstukjes, een blik tonijn, ui, olie, laurier, zeezout, knoflook, zwarte peper, rood paprikapoeder, mix van vleeskruiden en een groentebouillonblokje.

ZO MAAK JE HET

- Schil de *inhame* en de zoete aardappel en doe ze samen met enkele bladeren van de groene kool in een pan met water. Voeg wat zout toe en breng aan de kook.
- Kook de witte en gele mais apart en bewaar het kookvocht.
- Bereid het runderstoofvlees apart in een pan. Verhit hiervoor olie in een grote kookpot en fruit de ui. Voeg daarna de chorizo, twee laurierblaadjes, twee teentjes knoflook en twee soorten varkensvlees (in stukjes gesneden) toe. Breng op smaak met paprikapoeder, een mix van vleeskruiden, zwarte peper, zeezout en tomatenstukjes. Roer regelmatig en voeg af en toe wat van het maisvocht toe. Voeg tot slot de kippenblokjes en de bonen toe en blijf roeren tot alles gaar is.
- Bak in een aparte pan wat ui en voeg de tonijn toe. Roer goed los.
- Voeg de witte en gele mais, de groene kool, het runderstoofvlees en het groentebouillonblokje toe aan de stoofpot. De tonijn met ui roer je er pas door als het vuur uit staat.
- Schep het stoofpotje in een diep bord en serveer met de maniok en zoete aardappel erbij.

Smakelijk

BOERINNEN IN GUINEE

ZETTEN DE RIJSTSECTOR OP ZIJN KOP

Rijst is onmisbaar in de Guineese keuken. Er is zoveel vraag naar, dat rijst geïmporteerd wordt uit de buurlanden. Daarom versterkt Trias de rijstboerinnen in Guinee zodat ze zelf meer rijst kunnen produceren. Met succes, want "onze rijst staat nu bekend om zijn kwaliteit."

T ESTHER PROESMANS **F** TRIAS

Guinee beschikt over een grote watervoorraad, maar het land voelt steeds meer de gevolgen van de klimaatverandering. Het droogseizoen duurt er langer en tijdens het natseizoen valt er zoveel regen dat de akkers overstromen. Niet evident als je rijst teelt. Daarom helpt Trias Guineese rijstboerinnen om hun rijst milieuvriendelijker te telen én te drogen. Want met betere droogtechnieken gaat er minder verloren en is de rijst van hogere kwaliteit.

Door de rijst geleidelijk in de schaduw te drogen, blijft hij beschermd tegen direct zonlicht en behoudt hij zijn voedingswaarde beter. Dankzij Trias hebben rijstboerinnen geschikter materiaal en staan ze sterker om te onderhandelen over de prijs. Zo geven ze een boost aan de lokale economie. "Onze rijst staat nu in de buurdorpen bekend om zijn kwaliteit", vertelt rijstboerin Kanifing Keita trots.

KOM NAAR EEN KLIMAATLEZING

Wil je meer weten over het veranderende klimaat in Guinee en België? Kom dan naar de klimaatlezing 'Weerman Bram en zijn kliMATEN', op 2 april in Destelbergen.
Meer info en tickets via trias.ngo/klimaatlezing

Kan jij zelf niet bij de klimaatlezing zijn? Niet getreurd, de VRT-weerman schreef een boek en wij geven 2 exemplaren weg!
Doe snel mee via landelijkegilden.be/boekjouwklimaat

OVER TRIAS

Net zoals Landelijke Gilden verbindt Trias ondernemende mensen om zo lokale gemeenschappen te versterken. Landelijke families ondersteunen, gezinnen samenbrengen en bouwen aan het dorp van morgen, dat doel delen Landelijke Gilden en Trias. Trias doet dat via meer dan 100 partnerorganisaties wereldwijd.
Meer weten? Schrijf je in voor de nieuwsbrief via trias.ngo/nieuwsbrief

MELK, MENSEN EN VERHALEN

HOEVEMOBIEL ROLT DE STAD IN

Wie op donderdag of vrijdag door Gent wandelt, kan zomaar Karen Verplancke en haar eenvoudige, maar goedgevulde hoevemobiel met verse producten tegenkomen. Ze verkoopt er verse melk en aardappelen, maar schudt nog veel meer uit haar mouw. Ze brengt immers verhalen, verbinding en een stukje landbouwrealiteit naar de stad. Samen met haar man Kristof runt ze een melk- en vleesveebedrijf in Beervelde, waar zes generaties landbouwgeschiedenis samenkomen en vol goesting werk maken van de toekomst.

T TOM DEWANCKELE **F** THOMAS DE BOEVER

Het landbouwbedrijf van Karen en Kristof is een gemengd bedrijf, met de nadruk op melkvee en een stukje vleesvee. "We melken zo'n 100 koeien", vertelt Karen. "In totaal lopen hier 250 dieren rond, allemaal van eigen kweek." De stierkalfjes van de melkkoeien worden verkocht, maar alle andere dieren blijven op het bedrijf. De akkerbouwtak doen ze grotendeels zelf. Het bedrijf kent een lange geschiedenis. "Dit is het ouderlijke bedrijf van Kristof en we zijn ondertussen de zesde generatie – altijd van vader op zoon, altijd op dezelfde plaats." Het bedrijf is al die jaren mee geëvolueerd met zijn tijd. Vroeger werden er ook varkens en kippen gehouden en aangekochte stieren afgemest, maar Karen en Kristof kozen er bewust voor om het bedrijf te optimaliseren en te 'sluiten'. "We wilden zo weinig mogelijk externe risico's, zeker op het vlak van dierziekten." Sinds 2009 is het aantal dieren gestaag gegroeid, voornamelijk met eigen jongvee. "We hebben nooit veel dieren tegelijk gekocht. Alles is hier rustig gegroeid."

EEN EIGEN PLEK VINDEN

Karen werkte lange tijd buitenshuis. Toen haar schoonvader nog actief was op de boerderij, draaide ze zelf nauwelijks mee. "Maar op een bepaald moment begon het te wringen", vertelt ze eerlijk. "Als ik écht mee in het bedrijf wilde stappen, moest daar ook een inkomen tegenover staan."
Die zoektocht viel samen met een moeilijke periode voor melkveehouders. "De melkprijs was bijzonder laag: we kregen soms minder dan 30 cent per liter. Toen ik een filmpje zag van een boerin die haar melk zelf verkocht, bleef dat idee hangen." Karen besloot de sprong te wagen. Ze kocht een eenvoudige bestelwagen en begon verse melk te verkopen in Gent. Zo werd de hoevemobiel geboren. Vandaag combineert ze haar werk op de boerderij met haar verbredingsactiviteit. "Ik werk halftijds op het bedrijf en halftijds in de korte keten. Dat evenwicht is voor mij ideaal."

RECHTSTREEKS VERKOPEN IN DE STAD

Twee dagen per week is Karen in Gent aan de slag, telkens een volledige dag. Geen vaste markt, maar verschillende standplaatsen, waar ze om de twee uur naartoe verhuist. "In het begin was dat onwennig. Mensen vroegen zich af wat ik daar kwam doen. 'Verse melk verkopen', zei ik dan." De snelle groei van haar klantenkring verraste haar het meest.

> "Mijn klanten zijn er gekomen door mond-tot-mondreclame."

"Ik heb geen website, geen sociale media, ik doe daar niets mee en toch groeit mijn aantal klanten elk jaar." Zelfs in de winter ziet ze een stijging. "Het is een trouw publiek. Regen, wind of sneeuw: ze komen."
Het merendeel van haar klandizie heeft roots buiten Vlaanderen. "Turkse, Marokkaanse gezinnen en mensen uit Oost-Europa. Ze hebben een sterke eetcultuur en hebben veel respect voor natuurlijke producten. Ze voelen echt het verschil in de melk." Karen merkt dat haar klanten perfect aanvoelen wanneer de koeien in het voorjaar weer naar buiten gaan. "Ze zeggen dat de melk dan anders smaakt en ze hebben gelijk."
Ze verkoopt haar melk voor 1,20 euro per liter, maar de klanten weten duidelijk waar ze voor betalen. "Mijn melk bevat veel vet en veel eiwitten, ideaal voor yoghurt en kaas. Ze komen soms terug en zeggen dat hun yoghurt steviger is met mijn melk. Dat is een mooi compliment."

VERBINDING TUSSEN STAD EN PLATTELAND

De hoevemobiel doet meer dan verkopen. "Ik breng het platteland naar de stad", zegt Karen. "We praten over het weer, over de oogst, over hoe het gaat op de boerderij. Als het een slechte dag is geweest, durf ik dat ook te zeggen." Die openheid wordt geapprecieerd, merkt ze. "Mensen hebben veel respect voor ons beroep. Sommigen kennen landbouw nog van bij hun ouders of grootouders." Voor Karen zelf is dat contact een verrijking. "Je ziet hoe de stad leeft, maar je ziet ook armoede. Ik besef hierdoor vaak dat we eigenlijk niet mogen klagen." Het is een echte wisselwerking. "Ik probeer mij aan te passen aan mijn klanten, een paar woorden in hun taal leren, soms op een andere manier communiceren. Dat lijkt misschien 'commerce', maar dat is gewoon menselijk." Tegelijk probeert ze haar klanten iets bij te brengen over landbouw, over respect voor producten en omgeving.

TERECHT TROTS

Karen combineert haar werk in de stad met het dagelijkse boerenleven. 's Morgens en 's avonds melken, tussendoor aardappelen sorteren, klanten bedienen, zorggasten ontvangen via een voorziening voor mensen met een beperking. "Het zijn lange dagen, vaak tot half negen 's avonds." Toch overheerst trots. "Op moeilijke dagen zei ik dikwijls tegen mijn kinderen: 'Doe dit nooit.' Maar nu voel ik het anders. Ik ben trots op ons bedrijf, op wat we doen, op hoe we het aanpakken."
De onzekerheid rond wetgeving en vergunningen kan soms wegen, maar het verlamt haar niet. "Meer is niet altijd beter. Als we niet kunnen groeien in aantal dieren, dan zoeken we andere manieren om sterker te staan met ons bedrijf." Karen is geen boerin die achterom kijkt. Met haar hoevemobiel, haar open blik en haar nuchtere vastberadenheid toont ze hoe landbouw, verbreding en maatschappelijke verbinding perfect hand in hand kunnen gaan. En hoe je, zelfs in tijden van onzekerheid, met overtuiging kan zeggen dat dit is waar je voor kiest.

VAN BLOEMKOOL TOT PAKSOI

KOLEN VOOR ELK SEIZOEN

Wie graag kolen wil kweken in zijn tuin, krijgt snel keuzestress. Er is immers een enorm aanbod. We kennen allemaal bloemkool, rodekool, broccoli en spruitjes, maar ook paksoi, koolrabi, radijzen en rucola behoren tot deze veelzijdige groep. Wie zijn moestuinplan slim opbouwt, kan dankzij die kolen bovendien bijna het hele jaar door genieten van verse groenten uit eigen tuin.

T TINNEKE PROVOOST F SHUTTERSTOCK

Kolen zijn bijzonder voedzaam, maar ze stellen duidelijke eisen aan de bodem. Stikstof is een cruciale voedingsstof. Een goede laag stalmest of rijpe compost zullen ze dan ook zeker waarderen. Zure grond, daar houden kolen niet van. Daarom is het belangrijk om de zuurtegraad van je bodem te kennen. Voeg dus niet zomaar kalk toe. Wanneer je extra bekalkt terwijl je grond al een hoge pH heeft, krijgt je plant minder voedingsstoffen, wat leidt tot een zwakkere groei. Bovendien is overmatig kalken nadelig voor het bodemleven en de bodemstructuur. Dus meten om te weten!

ZO KWEEK JE BLOEMKOLEN

In het Moestuinmuseum van het GROM weten ze maar al te goed hoe belangrijk koolsoorten zijn in onze eetcultuur. Dit jaar hebben ze zelfs een volledige tentoonstelling gewijd aan één enkele groente: de bloemkool. Niet alleen erg voedzaam, maar ook veelzijdig in de keuken en je kunt ze zowel koud als warm eten. In een volgende aflevering van onze digitale moestuinreeks 'De moestuin in' gaan we dieper in op het telen van bloemkool.

Bloemkolen kan je zelf zaaien, maar in de meeste tuincentra kan je in het voorjaar ook jonge plantjes kopen. Naast de klassieke witte bloemkool bestaat er trouwens ook romanesco (torentjesbloemkool) en groene, oranje en paarse variëteiten. Oogsten doe je van maart tot eind november. Er zijn winterbloemkolen, die je in de zomer zaait, en rassen voor zomerteelt en herfstteelt. Let op, niet elk ras is geschikt voor elke periode of voor elke plek. Winterbloemkool vraagt bijvoorbeeld een goed doorlaatbare bodem, terwijl zomerbloemkool liever niet te droog en te warm staat. Voldoende licht is essentieel. Anders krijg je een dun blad en blijft het kooltje klein.

Bloemkool wordt meestal voorgezaaid in zaaibakjes en minder vaak rechtstreeks in het zaaibed. Verspenen kan zodra het eerste echte blaadje

verschijnt. Wie vroeg zaait, kan de jonge plantjes verder opkweken in een bloempot voordat ze naar buiten gaan. Zo krijg je sterkere en robuustere planten. Let er wel op dat ze voldoende afgehard zijn voordat je ze uitplant.

HANDEN UIT DE MOUWEN EN PLANTEN MAAR

Bloemkool mag iets dieper geplant worden dan de bovenkant van de kluit, maar het hart van de plant moet altijd boven de grond blijven. Maak de grond een dag vooraf goed nat en zorg ervoor dat de potkluit vochtig is bij het uitplanten. Bloemkolen worden behoorlijk groot, dus voldoende plantafstand is belangrijk. In het begin blijft er veel ruimte tussen de planten. Die kan je benutten door bijvoorbeeld radijsjes tussen de kolen te zaaien. Omdat je die al snel kunt oogsten, zijn ze verdwenen tegen dat de bloemkool haar volle omvang bereikt. Wie graag mooie, witte bloemkolen oogst, moet ze afdekken. Zodra de kleine kooltjes zichtbaar worden, knak je voorzichtig een blad om zodat het kooltje bedekt wordt. Duw niet op het jonge en kwetsbare kooltje, zo voorkom je vlekken. Er bestaan nieuwe rassen die nauwelijks afdekking nodig hebben. In aflevering 3 van 'De moestuin in' kom je daar alles over te weten en zie je hoe Kris dit stap voor stap aanpakt. Door te experimenteren met verschillende rassen en zaaitijden krijg je een gespreide oogst.

Jaar na jaar kolen telen op hetzelfde perceel is geen goed idee, want kolen zijn gevoelig voor allerlei ziekten en plagen. Teeltrotatie is dus essentieel. Een rotatie van één op vier is het absolute minimum. Het is daarbij belangrijk om te weten welke groenten tot de familie van de kruisbloemigen (Brassicaceae) behoren. Groenbemesters zoals gele mosterd of bladrammenas zijn na een kolteelt bijvoorbeeld minder geschikt om ziektes zoals knolvoet te helpen onderdrukken.

HOE EENVOUDIG PLAGEN VERMIJDEN

Niet alle plagen zijn met teeltrotatie te voorkomen. Rupsen van koolwitjes, melige koolluis en ook de gevreesde koolvlieg blijven een uitdaging, zeker nu zachte winters hun opmars in de hand werken. In particuliere tuinen worden kolen daarom vaak meteen na het planten afgedekt met insectengaas. Wie dat liever niet doet, kan grasmaaisel of een koolkraag gebruiken als extra bescherming.

Koolvliegen leggen hun eitjes op enkele centimeters van de stam van jonge koolplanten. Wanneer de larven uitkomen, vreten ze aan de wortels en boren ze zich een weg in de stam, waardoor de plant snel verloren is. Een koolkraag verhindert dat de koolvlieg haar eitjes vlak bij de plant kan afzetten. Vooral bij aanplant vanaf de tweede helft van april is dat risico groot, omdat de koolvlieg dan actief op zoek is naar geschikte plekken. Een eenvoudig stukje karton of rubber van 10 à 15 cm volstaat al.

MET BLOEMEN MAAK JE HET VERSCHIL

Het loont om volop in te zetten op biodiversiteit in je moestuin. Een rijk bodem- en insectenleven zal de plaagdruk verlagen. Bloemenranden inzaaien is een goede strategie. Korenbloem mag in zo'n mengsel zeker niet ontbreken, want die trekt sluipwespen aan, de natuurlijke vijand van de koolvlieg. Uit onderzoek van Inagro en het Proefcentrum voor de Groenteteelt blijkt dat boerenwormkruid de absolute topper is. Deze gele bloem trekt het grootste aantal natuurlijke vijanden aan, vooral roofwantsen. Door beide bloemen in een mengsel te combineren, ontstaat er bovendien een lange bloeiperiode, waardoor er langdurig nectar beschikbaar is voor nuttige insecten.

ZUIDERSE PALMKOOL OF NUCHTERE BOERENKOOL?

Ben je nieuw in het kweken van kolen, of heb je weinig plaats? Dan is palmkool een uitstekende keuze. Deze decoratieve plant past perfect in de bloemenborder. Je oogst telkens de onderste bladeren, net zoals bij boerenkool. Daardoor kan je wekenlang van dezelfde plant blijven eten. Het belangrijkste verschil tussen palmkool en boerenkool zit in het zaaimoment. Palmkool kan je al zaaien vanaf midden maart, terwijl je voor boerenkool, een echte wintergroente, best wacht tot mei.

Palmkool komt oorspronkelijk uit Toscane en staat in Italië bekend als *cavolo nero*, wat letterlijk zwarte kool betekent. Ook in halfschaduw gedijen deze kolen prima en ze stellen iets minder eisen aan de bodem. Qua smaak lijken palmkool en boerenkool sterk op elkaar. Verwijder voor het koken wel de nerf, want die blijft taai. Boerenkool smaakt bovendien beter na een periode van vorst, wat verklaart waarom deze soort vooral in koudere streken populair is. Wie de biodiversiteit in de tuin nog extra wil verhogen, kan de palmkool na de oogst laten staan. In het vroege voorjaar verschijnt er dan een zee van kleine gele bloemen die geliefd zijn bij bijen en hommels én ook eetbaar zijn voor de mens.

RUCOLA, KOOL MET PIT ...

Een andere ideale beginnerssoort is rucola, ook wel notensla of raketsla genoemd. Vergis je niet: dit is wel degelijk een koolsoort, waarvan je de jonge blaadjes oogst. Je kan rucola rechtstreeks zaaien van maart tot september en al na drie tot vijf weken oogsten. Beschadig je het hart van de plant niet, dan kan je meerdere keren blijven snijden. Rucola houdt van een licht vochtige bodem en heeft het daarom in de hoogzomer wat moeilijker.

Net als veel andere koolsoorten zit rucola boordevol vitamines en mineralen. Ze bevatten weinig calorieën, maar wel veel vezels en zijn dus echte gezondheidsbommetjes. Rucola staat bovendien bekend als een natuurlijk afrodisiacum en zou in de middeleeuwen zelfs verboden zijn geweest in kloostertuinen.

ZIN GEKREGEN OM KOLEN TE KWEKEN?

Bekijk zeker onze vorige afleveringen van 'De moestuin in' voor alle tips rond moestuinieren op landelijkegilden.be/demoestuinin of scan de QR-code.

MAAK KENNIS MET HERMAN

ZOVEEL MEER DAN EEN CHAUFFEUR

Wie in Geel bij Mobitwin – de vroegere Minder Mobielen Centrale – een rit aanvraagt, hoopt stiekem dat Herman Van Lommel achter het stuur zit. Niet alleen omdat hij een veilige chauffeur is, maar vooral vanwege de rust, de aandacht en het warme contact dat hij meebrengt. Voor Herman, 72 en inwoner van Geel-Holven, is vrijwilligerswerk nooit zomaar een taak. Het is een vorm van zorg dragen voor mensen.

T KRIS VERELLEN **F** METTES

Herman werd geboren in 1953 in Geel Ten Aard. School was niet zijn favoriete plek, maar zijn nieuwsgierigheid en leergierigheid brachten hem verder dan verwacht. Hij begon in de bouw, volgde een opleiding elektriciteit en ging later op aanraden van zijn broer naar de rijkswachtschool. In zijn lange en gevarieerde carrière, met functies in Brussel en de Kempen, technische opleidingen in vliegtuig- en helikoptermechanica en leidinggevende jobs, was er een rode draad: oog hebben voor het welzijn van mensen. "Ik heb mijn werk bij de rijkswacht altijd gezien als een opvoedende en verbindende taak, nooit als een bestraffende", zegt hij.

EEN AUTORIT ÉN EEN GOEIE BABBEL

In 2009 werd Herman chauffeur bij Mobitwin. Zijn auto stond vaak stil en zelf verplaatste hij zich meestal met de fiets. "Dan kan die wagen evengoed dienen om anderen te helpen", vond hij. Vandaag rijdt hij nog steeds twee vaste dagen per week. Hij vervoert gemiddeld vier klanten per dag, vaak mensen die naar therapie of medische afspraken moeten.

Voor Herman stopt het engagement niet bij het afzetten aan de deur. Hij helpt mensen in en uit de wagen, wacht ter plaatse zodat ze zich niet opgejaagd voelen en maakt onderweg tijd voor een gesprek. "Voor veel mensen is die rit het enige moment op de dag dat ze echt contact hebben", vertelt hij. "Dan is een luisterend oor minstens zo belangrijk als veilig rijden." Sommige klanten vragen zelfs specifiek naar hem. Dat waardeert hij, al bewaakt hij ook zijn eigen grenzen. De kleine kilometervergoeding die hij ontvangt, is niet zijn drijfveer. Die dekt de kosten niet, maar staat wel symbool voor erkenning. Zijn motivatie is simpel: ervoor zorgen dat mensen mobiel blijven, contact hebben en zich gezien voelen. "Mijn auto is een gebruiksvoorwerp, geen pronkstuk. Delen zou eigenlijk vanzelfsprekend moeten zijn."

MEEBOUWEN AAN HET SOCIAAL WEEFSEL

Naast zijn engagement bij Mobitwin is Herman al sinds 1979 actief bij Landelijke Gilden Holven. Toen Herman en zijn vrouw zich in Holven vestigden, kenden ze er nauwelijks iemand. Lid worden van Landelijke Gilden bleek de ideale manier om kennis te maken met de buren en deel te nemen aan het dorpsleven. "Verenigingen zijn nog altijd de beste manier om mensen samen te brengen", zegt hij. Herman tekende present bij allerlei activiteiten, hielp achter de schermen, zette zalen klaar en bouwde mee aan het sociale weefsel van de buurt. Van kerstfeestjes tot nachtelijke tochten, hij stond er altijd.

> "Een luisterend oor is minstens zo belangrijk als veilig rijden."

Hij koos destijds voor Landelijke Gilden omdat hun aanbod en visie dicht tegen zijn eigen interesse en waarden leunen. Ook op andere plekken zette en zet hij zich in: als begeleider bij digitale ondersteuning in het lokaal dienstencentrum, in het openbaar psychiatrisch ziekenhuis en bij Den Alleman, een inloophuis van de dienst Gelijke Kansen. Ook de seniorenraad van Geel, de cafetaria van het rusthuis en de gepensioneerden van rijkswacht en politie konden op Herman rekenen.
Wat hij belangrijk vindt als vrijwilliger? Respect en waardering. "Luister naar vrijwilligers en neem hun ervaring ernstig." Herman wil helpen waar het nodig is en iets betekenen voor anderen. "De dankbaarheid van mensen geeft me plezier. Het gaat erom dat je echt iets voor iemand kunt doen."

ZO ZOU HERMAN HET AANPAKKEN

Vandaag maakt Herman zich zorgen over de mobiliteit en leefbaarheid van dorpen, zeker voor senioren. Openbaar vervoer krimpt, voorzieningen verdwijnen en digitale drempels maken het zelfstandig blijven en wonen moeilijker. Initiatieven zoals de Minder Mobielen Centrale zijn volgens hem dan ook onmisbaar. Net als verenigingen zoals Landelijke Gilden, die blijven opkomen voor sterke dorpen, nabijheid en verbondenheid. Voor hem draait het om een combinatie van praktische ondersteuning en verbondenheid: "Mensen zo lang mogelijk zelfredzaam laten wonen, in een dorp dat ze kennen, dat is belangrijk."
Zijn ervaring als chauffeur en vrijwilliger geeft hem een unieke kijk op mogelijke oplossingen: kleine bussen tussen de deeldorpen, gratis vervoer op vaste dagen, herwaardering van lokale winkels en korteketenproducten. Zo blijven dorpen toegankelijk en blijven mensen langer zelfredzaam.

LEREN, DELEN EN HELPEN WAAR HET KAN

Herman Van Lommel doet geen grote uitspraken over engagement. Hij stapt gewoon twee dagen per week in zijn auto en rijdt. Voor wie het niet meer zelf kan. Voor wie een babbel nodig heeft. Voor wie anders thuis zou blijven. Soms is dat genoeg om het verschil te maken. Zijn levenshouding is duidelijk: altijd leren, altijd delen, altijd helpen waar het kan. Daarmee heeft hij meer dan zijn steentje bijgedragen aan een warme samenleving, waarin mensen zich gezien en verbonden voelen. Zijn verhaal laat zien dat een betrokken persoon, met aandacht voor mensen en dorpen, een enorm verschil kan maken in het dagelijks leven van velen.

Wil je meer informatie over Mobitwin of zelf vrijwilliger worden?
geel.be/vrijwilliger-bij-mobitwin

SPIEGELTJE
AAN DE WAND

WIE IS DE MEEST ROMANTISCHE GILDE VAN HET LAND?

T ELKE HYE F JAN CRAB

Zoersel, 13 februari
Al enkele jaren organiseert Landelijke Gilde Zoersel 'Bloemschikken voor mannen'. Ze pakken dat slim aan, want ze plannen hun activiteit in de valentijnsperiode! Logisch dus dat die altijd snel volzet is. De mannen gaan samen, onder begeleiding, creatief aan de slag en dat resulteert in een zelfgemaakt bloemstuk waarmee ze hun geliefde verrassen. Zoersel noemt zich dan ook niet voor niets de meest romantische gilde van het land.
Dit jaar trokken weer zo'n 25 mannen naar duivenlokaal 'De Snelle Vlucht' om er te bloemschikken. Als je weet dat heel wat van de deelnemers zich gewoon ieder jaar opnieuw inschrijven, begrijp je dat het niet alleen gaat om het mooie bloemstuk waarmee ze hun partner blij kunnen maken. Bloemschikken is ook voor mannen een creatieve uitlaat en die wordt extra gezellig met je vrienden erbij. Iedere keer krijgen ze inspiratie voor een ander soort bloemstuk, zodat ze geen twee jaar na elkaar met hetzelfde bloemstuk naar huis gaan. Zelfs onze fotograaf deed enthousiast mee, waardoor ook hij naar huis vertrok met een mooie creatie waarmee hij zijn vrouw kon verrassen de volgende dag, op Valentijn.

Lees deze Buiten ook digitaal en krijg gratis toegang tot Libelle Lekker, Plus Magazine, Landleven en FietsActief

De nieuwe edities van je ledenmagazine Buiten verschijnen voortaan ook in digitaal formaat via de Mijn Magazines-app van Roularta Media Group. Zo kan je Buiten lezen waar en wanneer je maar wilt: op je smartphone, tablet of laptop.
Daarnaast heb je **gratis toegang** tot minstens 4 extra magazines: Plus Magazine, Libelle lekker, Landleven en FietsActief.
Lees ze allemaal in de gratis **Mijn Magazines-app**. Je hebt dan toegang tot de meest recente editie van deze magazines.
Aarzel niet en **download de app** vandaag nog, er zijn geen verplichtingen aan verbonden!

Alvast van harte welkom.

Mijn Magazines

HOE KRIJG IK ALS LID VAN LANDELIJKE GILDEN GRATIS TOEGANG TOT MIJN DIGITALE BUITEN EN DE EXTRA MAGAZINES?

1. Surf naar **www.mijnmagazines.be/promo**.
2. Vul je promocode in: **LANDG**- gevolgd door **je lidkaartnummer** (zonder spaties).
3. Klik op '**Bestel nu**'.
4. Vul je gegevens in, vink de algemene voorwaarden aan en klik op '**Bestelling afronden**'
5. Maak je registratie compleet: kies een wachtwoord en klik op '**Registreren**'. Indien je al een registratie hebt bij Roularta Media Group kan je hier inloggen met je bestaande registratie.
6. Je ontvangt een bevestigingsmail (dit kan enige tijd in beslag nemen!). Klik op de link in de e-mail om je registratie te bevestigen.
7. Je vindt je digitale Buiten + Landleven, FietsActief, Libelle Lekker en Plus Magazine in de leeskiosk op **www.mijnmagazines.be/lees** of in de **gratis Mijn Magazines-app**

Landelijke Gilden

bpost
PB-PP
BELGIE(N)-BELGIQUE

Buiten: driemaandelijks tijdschrift - Nummer 1 - 5 maart 2026. **Erkenningsnummer:** P931315. **Afgiftekantoor:** Gent X. **Afzender:** Landelijke Gilden, Diestsevest 40, 3000 Leuven.